בסוד שיח

"עקרונות להצבת בנות "שירות לאומי" תוך הקפדה על שמירת איסור "יחוד"

ירד"ר הצוות להתגברות - שירות לאומי, רכזה הראשי של קדיית שמונה וראש ישיבת ההסדר בקדיית שמונה, הרב צפניה הרצי שליט"א, משקיע מחשבה רבה כיצד להסיר מכ"ג של כלשהו מבנות השירות הלאומי. לשבוע "יאמר כי הוא נוקט יד קשה בכל גילוי של התנהגות שאינה הולמת, הן של מי מבין בנות השירות הלאומי והן של מי מבין המעסיקים אותן.

הרב רוזחי במכתב לרכזות השירות הלאומי ולמשקים, חיבר משנה ברורה כיצד הרץ על הבנות לנהוג כדי להבטיח שלא "יכשלו ולא יכשילו תוך כדי שירותן.

הנה הנחיותיו:

"מבוא: לאור מגיעות אליכן נקלקי בנות לאומיות, חיבר מרן הרב צפניה רוזחי שליט"א - ירד הצוות - מסמך אשר מבהיר קווים לנהגות בנות במקומות שונים, תוך הקפדה רשמיות שלא תיכשלנה בריבי יחוד, העלולים להיות בין למכשילים נוטפים.

יש להביאם לידיעת כל הרכזים והרכזות כי יפעלו על פיהם.

הנחיות: א. שעות היום: שעות שבהן אנשים נוהגים ללכת בחוצ. שעות היום מסתיימות בתחילת הלילה ושעי תיים אחרי שקיעה.

ב. בית שפיתחו פתוח מקום שפיתחו פתוח לרשות הר בים הרבים גלוי, האנשים יכולים להיכנס ולצאת באופן חו פשי.

ג. בין פתח ביום וסגור בלילה: מקום שבהם אנשים נכ נסים ויוצאים באופן חופשי ובלילה הוא סגור ואין תנועת אנשים נכנסים ויוצאים.

ד. אנשים כשרים: יחידים שאינם פרוצים בעיניי נשים, שבודים מדוברים/ נגישות בפקודות הנפוצים/ מילים גסות/ חיים עם אשה או איש שלא כדין.

עקרונות: א. אשה אחת עם שני אנשים כשרים יכולה לשהות במקום אחד ובתנאי שהוא לשהות היום ובתוך הבי ולא בלילה ולא במקום מבודד.

ב. אסור לגבר אחד ואשה אחת לשהות או לעבוד לבדם גם ביומם בלילה - מותר רק אם באותו נמצאים שלושה אנ שים כשרים.

ג. נמצאים שאינם יחודים או יחודים שהם פרוצים - אסור לשהות עמהם בכל סיבה גם אם הוחזר פתוח.

ד. איש אחד ושתי נשים - יש בזה איסור יחוד.

כשיש שלוש נשים ומחר ריש אומרים, וראי להתפלל.

ה. בבית פתוח (שאין בו מנעול) וכל החלק נבנסים - אין איסור ייחוד בשעות היום ובתחילת שעות הלילה.

יחוסים: א. בכל מקום שיש אנשי צוות גויים בלבד אסור להביא בנות.

ב. במקום שישנם גויים ויהודים, אם יש במקום שני יחד רים כשרים ומכותנים בבחזה מספיקות הגויים, אפשר להבי נים בנות שירות.

ג. עבודת הבנות בכל מקום תהיה בשעות היום בלבד ות סתיים בתחילת הלילה (שעניים אחרי השקיעה).

ד. בבתי"שלים אשר להביא בנות במסלקות לעבודה בשעות המנדורות ליל התנאי שהמקום שהוא להנדרות לעל פרוצים מקום שאנשים נכנסים ויוצאים באופן חופשי, מקום שלא שהוא לשני הנדרות אלו - אסור להביא בו בנות.

ה. בכל מקומות השירות יש לזהיר כי המקום שהוא לד רישות לגיל מבוגרים.

ו. הרכב הצוות נשים/ גויים, גויים/ יהודים.

2. שעות העבודה ויום/ לילה.

3. מקום השירות (שעות פתוח וסגור).

ו. במשר אשר בו המשים/ מטופלים, בעלי המום הרגם בנים - מחר להביב בנות על בסיס התנאים ולעיל ובכיפה חופשית של אנשים מבוגרים ושעות היום וצוות כשר שמסבר הם בסוגה.

ומתבאר מ:

א. אין הסדרות מיוחדת מצד המשים, בגון הצמדות נוס, הסדרות מילולית ותנועות נסות ובדוק כלל בגיל בציל, עד 12, אין בעיות בתעום זה.

ב. אין להעסיל בנות במקום שהמשתתים בו בלילה הינם יחידים שאינם כשרים או גויים.

עד כאן הנחיות.

התגברות עצמן ועדיכו במכתב נפרד האם וכל יקפידו על הפעולות - יובלו הצדדים לישון במחנה.

לאחן הקטע ואחזור במכתב הנפרד שנשלח לבנות השי רות הלאומי:

"בשירות לאומי הנך נפגשת בנסיבות שונות המחייבות זהירות ותשומת לב, שלא ניכשל ולא נכשיל אחר.

פעמים שהמצב עצמך במקום שנמצאים אנשים שאינם הגונים, שידעו רמיים או יגסי לפגוע בבניעותך במילים או במעשים.

אולי תהיי עדה לנפילת אחת מחבריותיך בגלל נסיבות כאלה.

אנחלה לך כי כבר עמדנו בפני תופעות שכבות נגדיו למי עשה ומנה ואפילו דבקו בקריית בפקודות העבודה או ההנחות לעבודה.

גם בדיחות האגדה את עלולה למצוא עצמך עם בנות שתתנהגותן מוגזמת בעיכים שעליהם את אמונה.

זכרי, אל תשכחי את חובת ההגנות הצדיות, ותבחך לדבר עם הבת הנושלת האם נמשכת הדיבדרות, האי למחר לדכאן או לדחות להבהלת האגדה. אם תסביחי את הבעיות בתוך נפשך תיפגעי או תיכנעי בתבחיתך.

אל תשכחי שזה יכול להסתיים בנסיבות סרניות, ואי בבריחה מהבית, ביציאה מן הדרך ומהסתבכות הדיתית בכלל. כל מי ששותקת או מגבה את הנושלת בחישי וכיסי, נר סלת על עצמך אחריות קשה שאין לה סליחה וחין לה כפר רת."

בסיכוי הנחיות הרן באנשים כשרים באמר: "יחידים שאר גם פרוצים בעיניי נשים, שבחדים מדוברים." אם לקבל את המיקי מדוברים) הזה כפשוטו, יקיי שביבור בחיל מאוד בחברה הדתית-ציונית נכבם לקטגוריה של מי שאינם כש רים. האמנם לזה התכוונו ראשי האגדה. להתגברותו או שכא יש רשות שכנות של חיבוקים!

ובשיח הזרים שכתעיי שואלים "למה בעצם לשלוח את הבנות מחיץ לבישי שכבות עמלה יפחדו באחר עמלה, בנות אשקלון בנפות אשקלון ובעיר יאחנו האחר הזה בישיבי.

לשעות אותם הזרים, בשיטה הזאת לא "יפגשו ספעלי האחר, הסיר הזבריאות ויישנך כאף, ואשר האגדה יהיו רגר עים יותר האחר יושבה גם לבית שביטה. לרבים בפשטות הביניות הדתית בתים מבוזרים בילדים ומדוע שבבת הבר גרת לא תתנך לחשיש לאמה יד ותסבחת כשבב שאפשר לתגמל את הבנות בסיולים, יפי ערים ומפגשים משותפים 4: 2 פעמים בשבה האפילו יחיר, אבל בזיגים - לא לחצביק אותן מסביבתן המבצעית. הערעין הזה נשמע הביניי ומדוע. בעצם, לא ליישם אותו?

תרופה מעולם האמת

כותב הארשי"ר הזקן בעל התניא ושולחן ערוך הרב רבי שנ'אור זלמן מלאדי, סיימה תניפה תב"ר, ב"אגרת התשובה" ושבימים הללו נלמדת עליידי אותם אלה הלומדים את התניא לפי סדר ימי השבוי עים: "...אבל מי שיראני הצנועות ולכאר על מצאים - ש.ע.ם מזיק לו, שאפשר שיוכל לבא לידי תולי או פיגוש הלי כמו בזהותינו אלה, אמר לו להרבות בתעניות אפילו על פרישות ופיגישות בד"ת, ומכל־שכן על מצוות עשה ומצוות לא תעשה שאין בהן כרת. אלא כפי אשר ישער בנפשו שבודאי לא יזיק לו בלל... ומכל־שכן מי שהוא בעל תורה, שהתניא ונעניא בכפלים ועל הצנוע, כי מחמת תלי־ שות התענית לא יוכל לעסוק בה כראוי. אלא מאי תקנתי עשה תק נתו כדכתיב: תקצר בצרקה פרוץ."

ובנושא התעניות למיניהן שהנות עסק רבים מגדולי ישראל והנה שניים מהם:

בבעידותו, היה הח"ק רבי אריהלייב מסדילקוב נוהג להתענות פשבת לשבת, כי התנהגותו בחסידות ופרישות היתה בפלאה עד מאוד. פעם, בליל שמח־תורה, בשעשה יהודים רבה לשתות את היין. ניחד גדולו ולא היה יכול לבלוע את היין, וחלה כאוד. הביאו לו רופא גדול מהקיץ המחלה, והרופא נתן לו תרופה, אבל הכל כבר אמרו נואש לחייו, כי כבר היה משול הרבה זמן על ערש דוויי.

פתאום התחזק רבי אריהלייב, ופיישב על פישתו וביקש שיית־ נו לו פעם פים. נתנו לו פים ונטל את היין, ואחר כך קרא לרע"יתו הרבנית האמר לה: "שכחתני שמהיום והלאה אהיה בריא וחזק". שאלה אותו הרבנית: "מניין אתה יודע ואתה" ענה לה "בכשיו הגיע אלי מכי, הח"ק קרבי נחום מצ'רנוביל, ונתן לי תרופה שלא אצטי רך להתענות עוד משבת לשבת - שאגידע בכל יום שלוש פעמים את כל ספר התהלים. אמרתי לה אין־תכונה אחת עד עכשיו בזזיתי בברכה גדולה כזאת ועכה לי: אילו היית יודע באיזה מקום יש לי וחלק בגן־עדן, מודאי היית רן אותי לקפ זכות, כי קשה לירדת מפ קום גבוה".

ומאז נהג רבי אריהלייב לומרים בכל יום שלוש פעמים את התהי לים. לפשהיה מגיע לבן־אחותו, הח"ק מרדכי", היה הרה"ק מרדכין משתדל לשמוע את אמירת התהילים שלו, והיה אומר: "שב מאוד לשמוע את אמירת התהילים מפיו של רודי רבי אריהלייב".

ובספר "יחוסי האבי" (אות כז) מביא המחבר שקבלה בידו בשם הרה"ק רבי אליעלך מלילנסק שהאומר שלוש פעמים ביום אחר את כל התהילים, הרי זה נותפ לו כוודאי והתענה משבת לשבת.

*

שניים מתלמידיו של המגיד ממעזריטש המתוכנת. האחר אמר שהדרך הנכונה בעבודת ה' היא רק על ידי פיגופים, והשני אמר כי לא זו הדרך, אלא צריך לחזק ולהכריא את גופו לעבודת ה'. כל אחד מהם ניסק את דיעתו בפעמים שונים, והם הגישו את פעמיהם אל הרה"ק רבי אליעלך מלילנסק, אחזה שפה נחשו רבי אליעלך לדבר מצוה, ולכן רשם להם את הפשבות במילים קצרות: "להשמה יבקש נפרד, בכל תפשייה יתגלע" (משלי יח, א). נפרד - דף א, ובכל תר שייה יתגלע - עיין סימן רעב".

אחר מתלמידיו של רבי אליעלך פירש להם את כוונתה אמנם רואים שכל הפפרים מתחילים בדף ב, דף א הרא דף השער. אמן כן, שלא בכל הפפרים שהם מחברים זה לזה, א' נפרד' מכולם. ותוך כוונת הפתוך "להאוהה" - אם ברצונך לדעת מהי הבלהיות של התאוה הגשמית, אביאלה תשתייה וכרומה, אזי "יבקש נפרד" - לבד מדף א שהוא נפרד מיתר רפי הספר, וכך גם התאוה הגשמית יש בה תכלית, שמחוקת את הנוף לשם קדושה. ותוך הכוונה "בכל תר שייה יתגלע" - בכל ספרי תחתנו הקדושה, הנקראת תורתיי, מתי גלה עניין זה, כי כתוב בשולחן־ערוך יורה־דעה סימן רעג, שבכל תופש צריך להיות לפניו גיליון שבני כדי להגן עליו.

(מתוך "שולחן אליעלך")

*

פעם נסע הרה"ק רבי אליעלך מלילנסק אל הרה"ק רבי שמעלקה מקו לניקלשבורג. ביום שבת־קודש עמד רבי אליעלך ליד אחד הת פים, ושמע קול אדם לומד תורה בהתלהבות בחדרו. נכנס רבי אליעלך אל הבית וראה אברך אחד יושב ולומד תורה. היה זה הגאון המפיר, רבי מרדכי בנפש, עמד רבי אליעלך לידו שעה ארך כה, אך רבי מרדכי לא הבחין בו, מרוב התפרטות ועיונו בתורה.

לאחר שהפסיק פליטרו, התקיש אליו רבי אליעלך האמר לה "אי חי, אחי - עשה תשובה ושוב לבוראך שכר". כשפשמע הגאון את דבריו, הלשה ועמד ולא ענה לו מאומה, כי ידע שרבו הרה"ק רבי שמעלקה אוהב אותו מאוד. כשוגיע רבי מרדכי לבית רבו, מצא שם את רבי אליעלך. הלך רבי מרדכי אל רבי שמעלקה ופיפר לו כי רבי אליעלך ראה אותו עסק בתורה, ובכל־זאת אמר לו בדברים האלה. אמר רבי אליעלך לרבי מרדכי: "אני יודע רבר שבעלם מפי נך. אתה התעבית כל השבת, ופסרגתי התעבית נגרם לך ביטול תור רה, ובעל תורה כמוך חייב ללמוד תורה האמר לו להתעבות ולהתבטל מדברי תורה. ראה רבי מרדכי כי איש אלוקים הוא רבי אליעלך, ויודע את בפשתי לבבו, שאיש בעולם לא יודע אותם, וירי ראו מפנו האמר.

(לפעשה צריקים, וכל הביל שרשם כ"כתר תר")